మనసు మాట వినదు

కమలాగాయత్రి(క్రొవ్విడి)చెనిమెళ్ళ

(గత సంచిక తరువాయి)

"**ఫ్యూ మినిట్స్,** కొద్దిగా వర్క్ చేసుకునీ.. " సంజాయిషీగా చెప్పబోయాడు. నవ్వుతూ వారించిందతన్ని, "ఏం పర్లేదు. కొద్దిగా ఏం పాపం కావల్సినంత వర్క్ చేసుకున్నాకే మాట్లాడండి. నేనేదో కాజువల్ గా వచ్చాను. నాట్ టూ డిస్టర్బ్ యూ అటాల్.. "

"అదేం లేదులే. ఈనాలుగు పేజీలు చదివేస్తే.. పెద్ద బాధ్యత పోతుంది. కూర్చో.. తరువాత హాయిగా టీ తాగుదాం. " చెప్పాడు.

తలూపి పక్కనే ఉన్న మ్యాగ్జైన్ చేతిలోకి తీసుకుంది. అనీజీ గా ఫైల్లో పేజీలు తిప్పాడు. పుస్తకం అంచులమీదుగా మనోజ్ఞ తనని చూడడం తెలుస్తోంది.

ఆమె చూపులే స్పర్శగా మారి తనని తాకుతున్న భావన. ఏదో తెలీని ఇబ్బంది. ఇక చదవడం అయ్యే పని కాదని ఫైల్ క్లోజ్ చేసి తలెత్తాడు. సీరియస్ గా బుక్ చదువుతున్నట్టు నటిస్తున్న మనోజ్ఞని చూడగానే నవ్వొచ్చిందతనికి.

"చాలా కష్టపడి చదువుతున్నట్టున్నావ్? చదివిందిక చాల్లే.." అన్నాడు కాస్త వ్యంగ్యంగా.

అమాయకంగా ముఖం పెట్టి, "ఏం, మీ పనైపోయిందా..?"అంది అంతే పదునుగా.

ఉలిక్కిపడి చూశాడు. అంటే తన పనయ్యిందా అనా లేక తన పనైందనా.. గాడ్ ఎంతైనా ఈ పిల్ల అసాధ్యురాలు అనుకున్నాడు. జవాబు చెప్పకుండా ఇంటర్కామ్ లో టీ ఆర్డర్ చేస్తున్న భరద్వాజ వైపు నవ్వుతూ చూసింది.

"ఇంతకీ మీ పొలిటీషియన్స్ అందరూ వైట్ ఎందుకు వేస్తారు?"అడిగింది.

"కనీసం బట్టలవరకైనా మేం చాలా ప్లెయిన్.. ఐ మీన్ నిర్మలమైనవాళ్ళం అని చూపించుకోవాలి కదా..!" నవ్వాడు.

"అబ్బా.. సీరియస్.. చెప్పండీ.. వాళ్ళ సంగతెందుకు గానీ, పోనీ మీరెందుకలా ఎప్పుడూ వైట్, క్రీం కలర్స్ తప్ప వేరేది వెయ్యరో చెప్పండి? "

"వెల్ పాలిటిక్స్ లోకి వచ్చిన కొత్త లో ఇలాంటి ప్రశ్నలే నాన్నని అడిగేవాడిని. నాన్న చెప్పారు, 'తెలుపు మనలోని స్వచ్ఛత రా! మనలో నిజాయితీ లేనప్పుడు మన వంటి మీద బట్టలు సైతం మనని ప్రశ్నిస్తాయి నీకీ తెలుపు ధరించే హక్కుందా అని. ఆ క్షణం నీకు నువ్వు సమాధానం చెప్పుకోగలిగితే నువ్వీ లోకాన్నే గెలవగలవు. ఎన్నికలో లెక్క కాదు 'అని. అది విన్నాకా నిజంగా సమాధానం చెప్పుకోగలనో లేదో చూద్దామనీ మొత్తం వైట్ కి కన్వర్ట్ అయిపోయాను.."

"మరి చెప్పుకోగలిగారా..?"కుతూహలంగా అడిగింది.

నవ్వాడు చిన్నగా, "అసలంత ఆలోచించే టైం కూడా దొరకనంతగా కూరుకుపోయాను. ఎప్పుడు వీటికి అలవాటు పడిపోయానో కూడా తెలీదు. సో.. అలాగే కంటిన్యూ అయిపోయాను."

"అయితే.. కలర్ ఫుల్ బట్టలే కట్టరా.."

"అలా అనేం లేదు. ఇలా అలవాటైపోయింది. ఎప్పుడో ఫంక్షన్స్ కీ అలా.. అంతే ఈ మధ్య అది కూడా లేదు. పూర్తిగా ఇలాగే. ఇక చాలా మిస్ ఈ ఇన్ఫర్మేషన్.. ఇంతకీ ఎందుకటా ఈ ఇంక్వైరీ.. "

"ఇది చూడండి.." సెల్ అందించింది.

డార్క్ బ్రౌన్ ఫాన్సీ షేర్వానీ లో నవ్వుతున్న తన ఫొటో.

"ఓహ్.. ఇదెక్కడిది నీకు.. రిలేటివ్స్ మారేజ్ అప్పటి ఫొటో అది ఆల్మోస్ట్ 5 ఇయర్స్ బాక్ అనుకుంటా. వేర్ డిడ్ యూ గెట్ ఇట్ ఫ్రమ్.. ?"ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

గర్వంగా చూసింది, "మనసుంటే మార్గముంటుంది భరద్వాజా..."

"నెట్ లోంచి డౌన్ లోడ్.. ఛాన్సే లేదు. ఎలా.. ప్రభాత్-సువర్ణ తెలుసా నీకు..?"అడిగాడు.

"వాళ్ళెవరు?"

"గాడ్.. వాళ్ళ పెళ్ళి లోదే ఈ ఫొటో. చెప్పెక్కడిది? "

"ఊ.. చాలా సింపుల్ స్వామీ.. అంత ఆలోచించక్కర్లేదు. కాస్త గెస్ చేయండి.. చూద్దాం.."

"ప్చ్.. చెప్పెయ్.."

"పాణి గారు.." నవ్వేసింది.

"మై గుడ్ నెస్ పాణే. నాకు చెప్పకుండా గోరు కూడా కదపడు. అలాంటిది, నా ఫొటో, అదీ నన్నడకుండా ఇచ్చాడంటే.. గుడ్ వర్క్.. బానే ఇంప్రెస్ చేస్తున్నావ్ జనాల్ని.. అసాధ్యురాలివే.." నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఏం లాభం. అవ్వాల్సిన వాళ్ళు కానపుడు..."అల్లరి గా నిట్టూరుస్తూ అంది.

భరద్వాజ ముఖంలో నవ్వు మాయమైంది.

"మనోజ్ఞా.. "మందలింపుగా ఏదో అనబోయి సర్వెంట్ టీ తీసుకుని రావడంతో ఆపేశాడు.

"నేను ప్రిపేర్ చేస్తాను, సుగర్ ఎంత? "

"హాఫ్ స్పూన్.. " ఒకింత కోపంగా చెప్పాడు.

"అంతేనా... చాలా.." ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

"ఏజ్ కూడా చూస్కోవాలి కదా. ఇప్పట్నుంచీ కంట్రోల్ లో వుంటేనే బెటర్. తర్వాత సడెన్ గా మానాలంటే కష్టం.. " అన్నాడు ఆమె ముఖంలోకి సూటిగా చూస్తూ.

ఫక్కున నవ్వేసింది మనోజ్ఞ. ఉక్రోషం ముంచుకొచ్చిందతనికి.

"ఎందుకా నవ్వు? నేనేమన్నాతప్పన్నానా. మీ డాక్టర్లూ ఇదే గా చెప్తారు.."

"అవును మహాశయా.. అదే చెప్తాం. కానీ ఇప్పట్నుంచే అన్నీ వదిలేసి సన్యాసం తీసుకోమని చెప్పం.." నవ్వాపుకుంది.

"నేను కూడా కంట్రోల్ చేస్తున్నాను కానీ వదిలెయ్యలేదు.."

"అర్థమౌతోందిలెండి.."

అయోమయంగా చూశాడా మాటకి, "ఏం అర్థమౌతోంది..?"

"మీరు కంట్రోల్ 'చేసుకుంటున్నారనీ.."అర్థవంతంగా చూసింది.

"యూ ఆర్ జస్ట్ ఇంపాసిబుల్.." తలాడిస్తూ నిస్పృహగా చెప్పాడు. ఏజ్ గుర్తుచేసి ఆమెని దూరంపెట్టడం అసాధ్యమేమో అని మొదటిసారి అనిపించిందతనికి.

దేవుడి ముందైనా కనీసం ఒక్క క్షణమన్నా ప్రశాంతంగా గడపగలిగితే అంతే చాలు. తన ఆలోచనల తాకిడికి తానే కొట్టుకుపోతున్నాడు.

"గోత్రం..?"పూజారి ప్రశ్నకి తెప్పరిల్లి చెప్పాడు.

"పేరు..?"అంటూ ఇద్దరినీ కనుక్కుని లోపలకు వెళ్ళి అర్చన మొదలు పెట్టాడాయన.

"......గోత్రస్య..., జయకృష్ణభరద్వాజ నామ ధేయస్య.. ధర్మపత్నీ.. మనోజ్ఞా నామ్యాం.. సహకుటుంబానాం..." మనోజ్ఞ ముఖం ఒక్కసారిగా వెలిగిపోయింది. అన్యమస్కంగా వింటున్న భరద్వాజ చప్పున తలెత్తాడు, "...అయ్యా మేమూ.." అంటూ కంగారుగా చెప్పబోయాడు. ఆయన తలతిప్పికూడా చూడలేదతని పిలుపుకి. ఇబ్బందిగా మనోజ్ఞ వంక చూశాడు. పెదాలు బిగించి నవ్వాపుకుంటోంది. చప్పున కళ్ళు మూసుకుని దేవుడికి నమస్కారం పెట్టసాగాడు.

"బాబూ.. హారతి.." అంటూ పూజారి రాగానే భరద్వాజ రియాక్టయ్యేలోపు బ్యాగ్ లోంచి చేతికందినన్ని నోట్లు తీసి ఆయన చేతిలో పెట్టి చప్పున వంగి నమస్కరించింది.

"శీఘ్రమే.. మీకిద్దరికీ.. ఏడాది తిరిగేలోపు పండంటి కొడుకు పుడతాడు.. నా మాట తప్పదమ్మా.. తప్పక ఫలిస్తుంది.. చూస్తుండండి.." అన్నాడాయన పరమానందంగా.

"ఓహ్ గాడ్.." కంగారుగా చెప్పబోయిన భరద్వాజ ఆ మాటలకి ఆగిపోయాడు. అతని పెదాలు అప్రయత్నంగా సన్నటి నవ్వుతో విచ్చుకున్నాయి. అంతలో తమాయించుకుని ముఖంలోకి గాంభీర్యాన్ని తెచ్చుకున్నాడు.

"ప్రసాదం.." నవ్వుతూ చేతిలో పెట్టింది. మౌనంగా అందుకుని మెట్ల వైపు నడిచాడు.

కొబ్బరి పగలగొడుతూ ఆలోచిస్తున్నాడు. అలా ఎలా కనిపించారు తాము జంటలాగా. తనకంటే ఎంత చిన్నదీ.. ధర్మపత్నీ.. పండంటి కొడుకు.. ఒక్క క్షణం ఏదో తియ్యని భావన మనసంతా పరుచుకోగా తలతిప్పి మనోజ్ఞని చూశాడు. నిండైన పట్టుచీర, చేతులకి గాజులు, కళ్ళకి కాటుక.. అచ్చమైన తెలుగింటి అమ్మాయిలా చూడముచ్చటగా వుంది. చుడీదార్ లో, ట్రాక్ సూట్లో కనిపించే ఆ మనోజ్ఞేనా ఈమె అని అనిపించేంత ప్రత్యేకంగా.. ఎంతో నిండుగా..... సడెన్ గా ఏదో స్ట్రైక్ అయింది. చీర.. ఎస్.. చీర లో పెద్దరికాన్ని సంతరించుకుని అలా ఉంది గానీ అదే చుడీదార్ లో వస్తే.. తండ్రీ కూతుళ్ళమనుకునేవారా...' ఆ ఊహరాగానే ఒక్కసారిగా మనసు మొత్తం చేదుగా, వాసిలేటింగ్ గా తయారయ్యింది. మదిలో వున్న ఉత్సాహం మొత్తం ఆవిరైపోయింది.

"ఏమాలోచిస్తున్నారు భరద్వాజా..?" అడిగింది మనోజ్ఞ మెట్ల మీద కూర్చుంటూ.

కొబ్బరి ముక్క ఆమె చేతిలో వుంచి తల అడ్డంగాతిప్పాడు ఏమీ లేదన్నట్టు.

అతని వైపు చూసి చిరునవ్వుతో అంది, "అంతగా కూడా ఆలోచించకండి భరద్వాజా.. ఇట్స్ జస్ట్ ఏన్ ఇన్సిడెంట్.."

తలూపాడు, "నేనూ అదే చెప్పాలనుకుంటున్నాను మనూ. ఇట్స్ జస్ట్ ఏన్ ఇన్సిడెంట్, చిన్న కన్ఫూజన్ మాత్రమే. అంతే. ఎక్కువ ఆలోచించకు నువ్వుకూడా.." అన్నాడు సూటిగా.

ఆమె ముఖం పాలిపోయింది. నవ్వు మాయమైంది. నిశ్శబ్దంగా కళ్ళు దించుకుంది.

తనమీద తనకే అసహ్యం వేసింది. మరీ అంత పదును మాట్లాడి ఒక్కసారిగా ఆమె మనసు గాయపరచాలా. తనని తాను నిగ్రహించుకుంటే సరిపోతుందిగా. ఆమెనంతగా బాధ పెడితే తన మనసుకీ కాదూ మానని గాయం.. '

"మనూ.." బాధగా పిల్చాడు.ఆమె కళ్ళెత్తలేదు. స్తబ్దంగా అలాగే వుండిపోయింది.

"అయాం సారీ.." మెల్లగా అన్నాడు. తలూపింది.

"క్షమించవూ.." అడిగాడు. అతని గొంతులోని ఆర్తికి కదిలిపోయింది.

"ఛ.. అదేం మాట భరద్వాజా..మీకూ నాకూ మధ్య క్షమాపణలేంటి.. పదండి వెళ్దాం.. ఆకలేస్తోంది.. ముందేమన్నా తిందాం.." తేరుకుని తొందర చేసింది.

ఆమె మనో నిబ్బరానికి ఆశ్చర్యపోతూ కదిలాడు. 'ఎంత నిబ్బరం, ఓపికా ఈ అమ్మాయికి. తనలో పోయిందా సంయమనం. ఎప్పుడూ లేనిది తొందరపడి మాటతూల్తున్నాడీమధ్య. అదీ మనోజ్ఞనే ఎక్కువగా హర్ట్ చేస్తున్నాడు. తనని ప్రేమించినంతమాత్రాన తనకామెని మాటతూలే హక్కయితే రాలేదు కదా. కాస్తంత సెల్ఫ్ కంట్రోల్ పాటించు జే.కే. 'తనని తాను మరో సారి మందలించుకున్నాడు.

ప్రతిరోజూ మెలకువ కాగానే నా కళ్ళముందు మెదిలే అందమైన ఊహాచిత్రం మనోజ్ఞ. మళ్ళీ ఓ కొత్త రోజు పుట్టింది ఆమెని నాతో కలపడానికి అనుకోగానే నాలో ఏదో కొత్త ఉత్సాహం పొంగుకొస్తుంది. ప్రతీసారీ ఆమెని కలిసే ముందు నాకు నేను ఎన్నో విధాలుగా నచ్చజెప్పుకుంటాను. తనతో చనువుగా మెలగొద్దనీ, తనని తాకొద్దనీ.. ఇంకా ఎన్నో.. ఎన్నెన్నో.. మరెన్నోసార్లు నా వయసుని గుర్తు తెచ్చుకుంటాను.

కానీ, మనోజ్ఞ కనిపించడంతోటే మొత్తం మారిపోతుంది. .. నా మనసు మాట వినదు...

బుద్ధి, చదువు, ఆలోచన, జ్ఞానం, విచక్షణ–సర్వం తానైపోతుంది. ఏదో మాగ్నటిక్ పవర్ తన నుంచి నావరకూ ప్రవహిస్తున్న భావన. నాకు తెలియని కొత్త పరిమళమేదో చుట్టుముట్టిన అనుభూతి.

ఇవన్నీ చెప్తే తను నవ్వుకుంటుందేమో. ఊహు.. ఐనా ఎందుకు చెప్తాను. ఒక్కసారి చెప్పేస్తే ఆశ కలుగదూ.. తనూ నన్నంతగా ఇష్టపడాలనే కోరిక మొదలౌతుంది. నేనంత ఇస్తే తను నాకింత తక్కువ చేసిందన్న కంపారిజన్.. మెల్లగా తననుంచి ఏదో కావాలన్న ఎక్స్పెక్టేషన్, స్వార్థం,.. నో.. వీటన్నింటితో పవిత్రమైన నా ప్రేమ ప్రవాహాన్నెలా కలుషితం చేస్తాను. అందుకే..చెప్పను..

అసలు ప్రేమించడం కంటే, ప్రేమించానన్న ఆలోచనే ఎంతో మధురం. ఈ కన్ఫ్యూజ్డ్ స్టేట్ ఇంకా బాగుంది.

అసలు ప్రేమించడం అంటే ప్రేమని ఇవ్వడమే అన్నారెవరో. ఎంత మధురమైన మాట. ప్రేమంటే ఇవ్వడమే అయితే నన్ను నేను తప్ప నీకేమివ్వగలను.

నేనెంత స్వార్థపరుడిని, నీమీద నాకున్న ప్రేమ సైతం నా సొంతం మాత్రమే అన్నట్టు, నీ నుంచే దాచడం స్వార్థం కాక మరేమిటి?

ఈ అద్భుతమైన భావమేనా ప్రేమ. మొత్తం ప్రపంచాన్నే కదిలించగలిగే ప్రేమ నన్ను స్పృశించదనుకున్న నేనెంత వెర్రివాడినో కదూ..

ఊహూ.. దాచలేను నేస్తమా... ఆ విశాలమైన కళ్ళలోకి చూస్తూ, స్వచ్ఛంగా మెరిసే ఆ కన్నీటికి నేనేం జవాబివ్వను. ఓ మై ఏంజిల్.. నీ కళ్ళలో... నేనెవర్ని? ఎంతో ఆశగా నీవందించే ప్రేమామృతాన్ని వద్దనుకుంటున్న మూర్ఖుడినే కదూ!

"హొటల్ చాలా బాగుంది సంజయ్.. నాకు తెలీదు ఇక్కడ ఇంత మంచి రెస్టారెంట్ వుందని..", చెప్పాడు చుట్టూ చూస్తూ భరద్వాజ.

"థాంక్యూ సర్. ఇలాంటి ఒక ప్లేస్ వుందని మాకూ మొన్ననే తెలిసింది. కాకపోతే బాగా దూరం.. చుట్టూ లోన్లీ గా ఉంది.." చెప్పాడు సంజయ్.

"ఔను.. ఇలాంటి చోట లంచ్ బెటర్ డిన్నర్స్ కంటే మీరూ ఆడపిల్లల్తో కలిసి వస్తారు కదా. ఎనీవేస్.. మంచి ప్లేస్, గుడ్ ఛాయిస్... ఇంతకీ.... ఇంకా ఎన్నాళ్ళున్నాయి మీ సెమినార్స్..? "అడిగాడు.

"థ్యాంక్యూ... ఇంకా వన్ మంత్ వుంది సర్.. ఇక్కడ మేం మొత్తం టూ మంత్స్ వున్నట్టౌతుంది.. కానీ అస్సలు బోర్ కొట్టట్లేదు. గ్రేట్ ప్లేస్... ఎన్నో హిల్ స్టేషన్స్ వుండగా మీరిక్కడే కాటేజ్ ఎందుకు కట్టించుకున్నారో తెలుస్తోంది సర్. ఇంత అందమైన లొకేషన్ ఎక్కడా చూడలేదు. బిజీ యట్ పీస్ ఫుల్.. హాపెనింగ్ యట్ కామ్.." చెప్పాడు సుధీర్.

"అవును.. సో ఐతే మీ హనీమూన్ కి నువ్వూ, నవ్యా ఇక్కడికే వస్తారన్నమాట..?" నవ్వుతూ అడిగాడు. మొహమాటంగా చూశాడు సుధీర్.

"సర్, నెక్స్ట్ ఎలక్షన్ లో మీ పార్టీ రాదంటున్నారందరూ.., డిప్యూటీ సీ.ఎం గారికి ఎవరితోనూ పడట్లేదనీ, పార్టీ చీలిపోతుందనీ.. అలా జరిగితే మీరా డిప్యూటీ ఐ మీన్.. పురుషోత్తమ్ గారితో వెళ్ళిపోతారా..?"కుతూహలంగా అడిగాడు రఘు.

"మరీ పదవి కోసం పదిసార్లు పార్టీలు మార్చే గోడమీది పిల్లిలా కనిపిస్తున్నానేంటయ్యా.." నవ్వుతూ అడిగాడు భరద్వాజ.

సిగ్గుపడ్డాడు రఘు, "సారీ సర్.. క్యూరియాసిటీ ఆపుకోలేక అడిగేశాను.."

"ఏం పర్లేదు.. ఐనా ఇక్కడ కూడా రాజకీయాలెందుకు, మీ విశేషాలు చెప్పండి.. వింటాను.."

"మా దగ్గరేముంటాయి సర్ చెప్పడానికి, మీరు సెలిబ్రిటీస్, మీ దగ్గరే కదా అన్ని విశేషాలుండేది... " అన్నాడు ఆనంద్. అతని మాటల్లో శ్లేష ధ్వనించింది. స్నాక్స్ సర్వ్ చేస్తున్న సంజయ్ ఉలిక్కిపడి చూశాడా వాయిస్ లో పదునుకి.

అదేమీ పట్టించుకోకుండా, "మీ యంగ్స్టర్సే అలా అంటే ఎలా ఆనంద్..?", క్యాజువల్ గా అన్నాడు భరద్వాజ.

"దాటేస్తున్నారు చెప్పకుండా.." ఆనంద్ రెట్టించాడు.

"సరే అడుగు ఏం విశేషం చెప్పమంటావో..." నవ్వుతూ అడిగాడు ఫోర్క్ తో మంచూరియా తీసుకుంటూ.

"పోనీ.." అంటూ ఆగి భరద్వాజ మొహంలోకి సూటిగా చూస్తూ అన్నాడు. "మాళవిక గారి గురించి చెప్పండి.. మీకు సంబంధించిన విశేషమేట కదా ఆవిడ...!!"

ఫోర్క్ నోట్లో పెట్టుకోబోతున్న భరద్వాజ అప్రయత్నంగా కళ్ళెత్తి చూశాడు. ఆనంద్ మొహంలో ఒకలాంటి సాటిస్ఫాక్షన్ కనిపించింది. అది తనని ఇరుకున పెట్టడంవల్ల వచ్చినదని అర్థమైంది. అతని రోషానికి గల కారణమూ అర్థమవ్వగా, "వేరే వాళ్ళ విషయాలెందుకులే ఆనంద్.." అన్నాడు గంభీరంగా.

"అదేంటి సర్... ఆవిడ.. అదే ధర్మారావుగారి వైఫ్, అదే మాళవిక గారు, మీకు బాగా క్లోజ్ అట.... ఐ మీన్ పొలిటికల్ సర్కిల్స్ లో చెప్పుకుంటున్నారు.. అలాంటప్పుడు వేరేవాళ్ళు ఎలా అవుతారు. చెప్పండి సర్.."

అందరి ముఖాల్లో టెన్షన్, సంజయ్ చప్పున ఆనంద్ భుజం మీద చెయ్యివేశాడు, ఇంక ఆపమని వారిస్తున్నట్టుగా. ఆనంద్ లెక్క పెట్టలేదది. భరద్వాజ వంక చూశాడు చెప్పమన్నట్టు.

కుర్చీలో నెమ్మదిగా వెనక్కి వాలి సూటిగా చూశాడు భరద్వాజ., మనోజ్ఞ వింటోదని తెలుసు. వినసీ. తనేమిటో పూర్తిగా తెలవనీ, ఆలోచనలని పక్కకి నెడుతూ అడిగాడు, "ఏం తెలుసుకోవాలి ఆనంద్.. ఏం చెప్పమంటావ్. షీ వాజ్ మై ఫ్లింగ్ సమ్ టైమ్ బ్యాక్ అన్నవిషయం ఎవరూ చెప్పలేదా ఆ పొలిటికల్ సర్కిల్ లో..?"

"వేరొకరి భార్య.. మీ ఫ్లింగ్.. గ్రేట్.. చాలా గొప్ప మోరల్స్ వున్న లేడీ సర్... మీ మాళవిక గారు.." వెటకారంగా అన్నాడు.

"ఈ ప్రశ్న రోజుకో అమ్మాయితో గడిపే ధర్మారావ్ ని ఎవ్వరూ అడగరనుకుంటాను..." కూల్ గా అన్నాడు భరద్వాజ.

"ఓహ్.. కరక్టే.. మరి ద గ్రేట్ జే.కే.బీ. గారి మోరల్స్ మాటేంటి సర్..? వేరే వ్యక్తి భార్య–మీ ఫ్లింగ్.. చాలా క్లీన్ ఇమేజ్ వున్నట్టు మాట్లాడుకుంటారు కదా జనం మీగురించి...." ఆనంద్ కళ్ళలో పూర్తి స్థాయి ద్వేషం.

అందరి ముఖాలూ భయంతో వాడిపోయాయి. మనోజ్ఞ ముఖంలో మాత్రం ఏ భావమూ లేదు తలెత్తకుండా ప్లేట్ లో ఐటమ్స్ ఫోర్క్ తో సెపరేట్ చేస్తోంది కామ్ గా. సుధీర్ కోపంగా చూశాడు, "రేయ్.. ఇక చాలు... నోర్మూయ్యింక... సారీ సర్.." కంగారుగా చెప్పాడు.

"ఏరా.. తప్పేం అడిగాను. హైలీ క్లీన్ ఇమేజ్ వున్న పొలిటీషియన్ అని మీడియా వాళ్ళు తెగ ప్రొజెక్ట్ చేస్తుంటారుగా.. ఏం సర్.. చెప్పండి?"రోషంగా అన్నాడు ఆనంద్.

"వెల్... తప్పేంలేదు ఆనంద్. కానీ, జనానికీ, మీడియా వాళ్ళకి ఎప్పుడూ నా పర్సనల్ లైఫ్ కి సంబంధించి నేనే ఇమేజూ ప్రొజెక్ట్ చేయలేదు. చేయాలనుకోను కూడా. సో వాళ్ళ ప్రొజెక్షన్ కి అయామ్ నాట్ రెస్పాన్సిబుల్. అండ్ కమింగ్ టూ మై మోరల్ పార్ట్... రాజకీయాల్లో సెక్స్ కూడా ఓ భాగమే అయిపోయింది. ఒక్కోచోట అదే చాలా పెద్ద ఆయుధమైతే, మరో చోట చాలా చిన్నపదం. ఇక్కడ జీవితంలో ఒక స్టేజ్ తర్వాత ఎథికల్ వాల్యూస్ కి, మోరల్స్ కి డెఫినిషన్ పూర్తిగా మారిపోతుంది ఆనంద్. కనీసం నేనా పరిమితులు దాటలేదన్న ఆత్మ సంతృప్తి నాకుంది. అది చాలు నాకు. ఈ విషయంలో ఐ డోన్ట్ ఓవ్ ఎనీ ఎక్స్ప్లనేషన్ టూ ఎనీ వన్. ఇది ఎక్స్ప్లనేషనూ కాదు, నన్ను నేను సమర్ధించుకోవడానికి అంతకన్నా కాదు. నువ్వు తెలుసుకోవాలనుకున్నావని చెప్తున్నాను. మాళవికతో నా పరిచయానికి మూలం ధర్మారావు ప్రోద్భలమే. మా గురించి అతనికి క్లియర్ గా తెలుసు. సో అది అతని వెనుక జరిగిన మోసమూ కాదు, నేను దగా చేసే భార్యా నాకు లేదు. ఇట్ వాజ్ ఏ క్లియర్ కట్ ఓపెన్ ఎఫైర్... అండ్ గాట్ ఓవర్ లాంగ్ టైం బ్యాక్. ఇప్పుడు మాట్లాడ్డం ప్యూర్లీ అనవసరం. చేసిన పని నీతిబాహ్యమైనదే, కానీ అందులో విక్టిమ్స్ అంటూ ఎవరూ లేరు.. ఆ తేడా నీకు ఇప్పుడు తెలీదు. చిన్నవాడివి. లోకాన్ని చూశాకా నీకే అర్ధమౌతుంది.." ప్రశాంతంగా చెప్పాడు భరద్వాజ.

"మరి అదే తప్పు మీ పట్ల జరిగితే... మీ భార్యే చేస్తే.."

అందరూ ఆ సంభాషణ ఎటు వెళ్తోందో తెలీక బిత్తరపోయి చూస్తున్నారు. మనోజ్ఞ కనీసం కళ్ళెత్తి కూడా చూడట్లేదు. స్తబ్దంగా ఉంది.

ఒక్కసారి గాఢం గా ఊపిరి తీసుకుని,ఆగి చెప్పాడు., "....పార్టనర్ గా నేను ఫెయిలైనట్టు. సో నా ఓటమి కి వేరొకరిని ఎలా నిందిస్తాను. పరోక్షంలో నా స్థానం వేరొకరికిచ్చేంతగా పాడైన రిలేషన్ కి ఇక విలువేముంటుంది.. దాని కోసం ప్రాకులాడి ఏం ప్రయోజనం?"

"ఓ.. అంటే వదిలేస్తారా. మీరు చేస్తే రాజకీయంలో భాగం, అదే మీ పార్టనర్ చేస్తే వ్యభిచారమా.." హేళనగా అన్నాడు.

"వదిలేస్తాను అనడంలేదు ఆనంద్. భార్య ఒక ట్రంప్ కార్డ్ ఐతే, సొంతం అనే ఫీలింగ్ లేకపోతే వేరు. రిలేషన్ అనేది ఒక బాండింగ్ అని నమ్మితే వేరు అని చెప్తున్నాను.." ఓపిగ్గా చెప్పాడు భరద్వాజ.

"ఐతే .. మీరు.. రిలేషన్ ని బాండింగ్ అనుకుంటారా.. ఒకవేళ మీకు పెళ్ళై వుంటే మీ భార్యని.." అంటూ ఇంకేదో అనబోతున్న ఆనంద్ ని మధ్యలో కట్ చేస్తూ అన్నాడు భరద్వాజ, "లేని విషయాలు గురించెందుకు ఆనంద్.."

"సరే... లేని విషయాలొద్దు.మరి అంతంత గొప్ప ఫిలాసఫీలున్న మీరు పెళ్ళెందుకు చేసుకోలేదు..? లేక చాలా తొందర్లో ఎవర్నైనా చేసుకోబోతున్నారా..? "సూటిగా అడిగాడు.

అభావంగా చూశాడు భరద్వాజ.

"ప్రతి జీవికీ గుర్తింపు కావాలి. ప్రతీ రిలేషన్ కీ నరిషింగ్, రెసిప్రోకేషన్ కావాలి. అది పెంపుడు జంతువైనా, మొక్కైనా, స్నేహితులైనా, భార్యైనా, పిల్లలైనా, ఎవరైనా గుర్తింపూ, ప్రేమాదరణలూ ఇవ్వలేకపోతే, ఆ రిలేషన్ని నరిష్ చేయలేకపోతే వాటి జోలికి పోయే అర్హత మనకి

లేనట్టే. అవన్నీ ఇచ్చే ఏజ్ గానీ, టైమ్ గానీ నా దగ్గర లేవు. గాట్ ఇట్.. నీ ప్రశ్నలకి జవాబు దొరికిందిగా.. సో నౌ ప్లీజ్ ఎక్స్క్యూజ్మీ.." అంటూ తాపీగా లేచి వాష్ రూమ్ కేసి వెళ్ళిపోయాడు.

రెండు క్షణాల పాటు ఎవ్వరూ మాట్లాడలేదు. ముందుగా తేరుకున్నది సంజయ్.

"పిచ్చేవన్నాఎక్కిందేంట్రా నీకు, నీకెందుకాయన పర్సనల్ విషయాలు., ఆయన్ని మనం డిన్నర్ కి గెస్ట్ లా పిల్చాం, అంతేగానీ అవమానించడానికి కాదు." అరిచాడు కోపంగా.

"ఏం తప్పేమైంది. నాకేం తప్పు కనిపించిలేదు నేనడిగినదాంట్లో, అండ్ నా మాటలకి సమాధానం చెప్పిన ఆయనా బానే వున్నాడు. మధ్య మీకేమొచ్చిందీ..." విసురుగా అన్నాడు.

"బాధ..." హఠాత్తుగా అంది మనోజ్ఞ. ఉలిక్కిపడి అందరూ ఆమె వైపు చూశారు. ప్లేట్ మీంచి చూపు మరల్చకుండానే చెప్పిందామె, "బాధ ఆయన తో నీ వాదం గురించీ కాదు, మాళవిక టాపిక్ గురించి అంతకన్నా కాదురా. ఆయన నాకెంత ఇంపార్టెంటో తెలిసీ, నువ్వలా మాట్లాడావు చూడూ.." అంటూ తలెత్తింది. ఆమె కళ్ళనిండుగా నీళ్ళు.

ఆనంద్ మొహం ఒక్కసారిగా పాలిపోయింది., "అయాం... అయాం సో సారీ మనూ..అస్సలాలోచించలేదు నువ్వింతలా ఫీలౌతావని.. అయాం రియల్లీ..."

అతన్ని వారిస్తూ రెండు చేతులూ జోడించి లేచింది మనోజ్ఞ, "వద్దురా. చాలు. నాకే సారీలూ వద్దు. నేను వెళ్తాను.నా మాట మీద ఏ మాత్రం గౌరవం వున్నా, పిలిచినందుకు ఆయనకి కనీసం భోజనం ఐనా ఏ మాటలూ అనకుండా పెట్టి పంపండి చాలు... ప్లీజ్.." అనేసి విసురుగా బయటకి వెళ్ళిపోయింది.

నిశ్శబ్దంగా ఒకరి ముఖాలొకరు చూసుకున్నారు. అంతలో భరద్వాజ తిరిగి వచ్చాడక్కడికి., "ఏమైందంతా నిలబడ్డారేం...?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"అదేం లేదు సర్.. కూర్చోండి.. ప్లీజ్.. "చప్పున తేరుకుని చెప్పింది నవ్య. అందరూ తలలూపారు ఏమీ లేదన్నట్టు. కూర్చోబోతూ చూశాడు భరద్వాజ, మనోజ్ఞ కుర్చీ ఖాళీగా వున్నదని... అడగబోయి తమాయించుకున్నాడు. అన్యమస్కంగా ప్లేట్స్ దగ్గరకి జరుపుకున్నారంతా.

"సర్.." ఇబ్బందిగా పిల్చాడు ఆనంద్. ఏమిటన్నట్టు చూశాడు భరద్వాజ. అతని ముఖం మామూలుగా వుంది. పాలిటిక్స్ లో వున్నందువల్ల కోపాన్ని కప్పిపుచ్చుకుంటున్నాడో, లేక నిజంగానే కూల్ గా వున్నాడో అర్థంకాలేదతనికి.

అయోమయంగా చూసాడు ఆనంద్, " ఆక్వ్యావల్లీ అయాం వెరీ... " అంటూ ఏదో చెప్పబోతుండగా వినిపించిందా కేక.. "హెల్ప్..........."లీలగా. ఒక్కక్షణం మొహాలు చూసుకున్నారు. తాము విన్నదేంటో వాళ్ళకి బోధపడే లోపు గాలిని చీల్చుకుంటూ మరో అరుపు....

ఒక్కవుదుట్న లేచాడు భరద్వాజ, "మనోజ్ఞా.." అంటూ రివ్వున బయటకి పరుగుతీశాడు. ఒక్క నిమిషం అర్థంకాకుండా చూసి చప్పున విషయం స్ఫురించి అందరూ అతని వెనకే పరిగెట్టారు.

బయటికొస్తూనే చూశాడతను, కార్ల మధ్య కొందరు వలయంలా నిలబడగా వారి మధ్యలో నేలకొరిగి ఒకడి చేతుల్లో పెనుగులాడుతూ నిస్సహాయంగా కేకలువేస్తోందామె.

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments